

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ເລກທີ 03 /ລບ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16-03-2011

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງລັດຖະບານ

**ກ່ຽວກັບທິດທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຊາວຕ່າງປະເທດ
ທີ່ທຳມາຫາກິນດ້ວຍການຄ້າຂາຍ ແລະ ອອກແຮງງານຮັບຈ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ**

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003, ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຂໍ້ທີ 7;

- ອີງຕາມສະພາບ ທີ່ມີຊາວຕ່າງປະເທດ ປະກອບອາຊີບດ້ວຍການຕັ້ງຮ້ານຄ້າຂາຍ ຫຼືຮ້ານບໍລິການ ປະເພດຕ່າງໆ ລວມທັງການປະກອບອາຊີບດ້ວຍການຮັບຈ້າງຢູ່ປະເທດເຮົາ ທີ່ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນ ນັ້ນ, ມີທັງຈຳນວນທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

- ອີງຕາມການຄົ້ນຄ້ວາ ປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ຄະນະລັດຖະບານ ກັບເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງວັນທີ 24-25 ມັງກອນ 2011.

ລັດຖະບານ ອອກມະຕິຕົກລົງ :

ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາ ທິດທາງການແກ້ໄຂ ບັນຫາການຄຸ້ມຄອງຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ທຳມາຫາກິນ ດ້ວຍການຄ້າຂາຍ ແລະ ອອກແຮງງານຮັບຈ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຕາມທາງເລືອກ “ ຫັນເຂົ້າສູ່ການຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເທື່ອລະກ້າວຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ບົນພື້ນ ຖານການຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ອຸ່ນອຽນໃນການທຳມາຫາກິນ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງ ຄົມ ລວມທັງຄວາມເປັນມິດໄມຕີ ກັບພົນລະເມືອງປະເທດອື່ນ ທີ່ເຂົ້າມາທຳມາຫາກິນຢູ່ປະເທດເຮົາ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງການຕ່າງປະເທດຂອງ ພັກ ແລະ ລັດເຮົາ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ປະເທດຊາດ ຢ່າງເໝາະສົມ ”.

ມາດຕາ 2. ເຫັນດີ ໃຫ້ດຳເນີນວິທີການແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວານຳສະເໜີຄື :

1. ສຳລັບຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວແລ້ວ ແລະ ທີ່ມີເອກະສານຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆຂອງ ສປປ ລາວ, ມີທຶນຮອນບໍ່ຫຼຸດ 1 ຕື້ກີບ ແລະ ມີພື້ນຖານການ

ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ທີ່ໜັ້ນຄົງເຊັ່ນ : ມີຮ້ານຄ້າຂາຍຍົກ, ຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, ຮ້ານຕັດຫຍິບ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສູນ-ມີສວນ, ມີໜອງ-ມີກະຊັງ, ມີຟາມ-ບ່ອນປູກພືດ, ລ້ຽງປາ, ລ້ຽງເປັດ, ໄກ່, ໝູ່ ແລະ ສັດອື່ນໆ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດທິດທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້ :

1.1. ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ, ຈັດສັນບ່ອນຄ້າຂາຍ ເຊັ່ນ: ເຮັດເປັນຕະຫລາດ ຫລື ເຂດຮ້ານຄ້າ ຂອງຊາວຕ່າງປະເທດ ແລະ ຍັງຢືນຮັບປະກັນ ໃຫ້ພວກເຂົາ ໄປຂໍຂຶ້ນທະບຽນການຄ້າ ນຳຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໄປຂໍຂຶ້ນທະບຽນອາກອນ ນຳຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ, ໄປຂໍວິຊາ ນຳຂະແໜງການຕ່າງປະເທດ, ໄປຂໍບັດອະນຸຍາດບັດເຮັດວຽກ ນຳຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ໄປຂໍບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນຳຂະແໜງ ປກສ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການ; ພ້ອມທັງໃຫ້ເກັບພັນທະຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເຂົ້າເມືອງຂອງຕົນ ເຊັ່ນດຽວກັບເກັບນຳພົນລະເມືອງລາວ.

1.2. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີທຶນຮອນບໍ່ຮອດ 1 ຕື້ກີບ (ແຕ່ຕໍ່າສຸດບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ 250 ລ້ານກີບ) ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເຮັດສັນຍາໄວ້ຢ່າງຮັດກຸມ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເພີ່ມເງິນລົງທຶນໃຫ້ຮອດ 1 ຕື້ກີບ ພາຍໃນ 2 ປີ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຖ້າຮອດ 2 ປີ ແລ້ວ ຍັງເພີ່ມທຶນບໍ່ໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລະ ໃຫ້ກັບຄືນປະເທດ.

1.3. ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນບ່ອນພັກເຊົາ, ບ່ອນຄ້າຂາຍ, ການເຄື່ອນໄຫວ ຫລື ຍົກຍ້າຍໄປມາ, ການເຈັບ ຫລື ການຕາຍ ຂອງຊາວຕ່າງປະເທດ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍໃຫ້ອະທິບາຍຊື່ແຈງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບລະບຽບການ ແລະ ກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວເຮົາ; ແນະນຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ເມືອງຕ້ອງລາຍງານ ສະພາບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຊາວຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

1.4. ສຳລັບຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາພາຍຫຼັງການອອກມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ; ບໍ່ໃຫ້ອະນຸໂລມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕັ້ງກິດຈະການໄດ້ໂດຍເດັດຂາດ.

2. ສຳລັບຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ພວມທຳມາຫາກິນເປັນນາຍຊ່າງ ແລະ ກຳມະກອນ ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ສ້ອມແປງເຮືອນ, ໂຟນິເຈີ, ຊ່າງໄຟຟ້າ ທີ່ມີທັກສະສີມິດີ, ບໍ່ເປັນພະຍາດຕິດແປດ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂແຮງງານ ຄົບຖ້ວນ ແມ່ນໃຫ້ແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້ :

2.1. ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນຮັບປະກັນ ໃຫ້ພວກເຂົາ ໄປຂໍວິຊາ ນຳຂະແໜງການຕ່າງປະເທດ, ໄປຂໍບັດອະນຸຍາດເຮັດວຽກ ນຳຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ໄປຂໍບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນຳຂະແໜງ ປກສ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການ; ພ້ອມທັງໃຫ້ເກັບພັນທະຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເຂົ້າເມືອງຂອງຕົນ ເຊັ່ນດຽວກັບເກັບນຳພົນລະເມືອງລາວ.

2.2. ຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກຢູ່ ສປປ ລາວໄດ້ ຕ້ອງໄປສະເໜີໂຕເພື່ອເຮັດ

ວຽກ ໂດຍຜ່ານຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຫລື ໂຄງການລົງທຶນ, ຜ່ານບໍລິສັດຈັດຫາງານ ຫລື ຕະຫລາດແຮງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ; ຕ້ອງເຄົາລົບກົດໝາຍ, ລະບຽບການຕ່າງໆ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ຮີດຄອງປະເພນີຂອງລາວ;

2.3. ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສັນຍາ ຫລື ບົດບັນທຶກຮ່ວມມືດ້ານແຮງງານ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນລະບຽບການ, ເງື່ອນໄຂ, ຂັ້ນຕອນການຂໍໂກຕາ, ຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ, ຂໍຂັ້ນທະບຽນ, ຂໍບັດ ຫລື ຕໍ່ບັດອະນຸຍາດເຮັດວຽກ, ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ, ຂໍວີຊາແຮງ ງານ, ຄຸ້ມຄອງ-ນຳໃຊ້, ເສຍອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ຈາກແຮງງານຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ເຄົາລົບຂໍ້ ຫ້າມຕ່າງໆ.

2.4. ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ນຳເຂົ້າແຮງງານຕ່າງປະເທດ ເຮັດສັນຍາຜູກພັນການ ສະໜອງແຮງງານ ໃຫ້ມີເນື້ອໃນຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຄື : ຈຳນວນຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ວິຊາສະເພາະແຕ່ ລະຄົນ, ກຳນົດໄລຍະເຮັດວຽກ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ກຳນົດເງິນເດືອນ, ເງິນລາງວັນ, ເງິນຄ່າແຮງງານ ແລະ ຮູບການເບີກຈ່າຍ, ປະເພດວຽກທີ່ເຮັດ, ກຳນົດເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ເວລາພັກຜ່ອນ, ຮູບການເຮັດວຽກ (ຮັບເໝົາວຽກ, ເຮັດການຜະລິດແບ່ງປັນຜະລິດຕະພັນ, ເຮັດວຽກກິນເງິນເດືອນ), ການກິນຢູ່, ການພັກເຊົາ, ການກວດສຸຂະພາບ, ການປິ່ນປົວພະຍາດ ແລະ ການປະກັນສັງຄົມ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງ ທັງໄປ ແລະ ກັບ ຫລື ຈ່າຍເງິນສົມທົບເຂົ້າກອງທຶນ ເພື່ອການສົ່ງແຮງງານກັບຄືນປະເທດ, ໃບຢັ້ງຢືນວິຊາສະເພາະ ຫລື ໃບຜ່ານ ງານ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ, ການເສຍອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນ ບຸກຄົນ, ຄ່າທຳນຽມເຮັດວຽກ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະຫວັດດີການສັງຄົມອື່ນໆ.

2.5. ອັດຕາສ່ວນແຮງງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການນຳເຂົ້າມາ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ ເກີນ 10% ສຳລັບແຮງງານດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ບໍ່ເກີນ 20% ສຳລັບແຮງງານດ້ານມັນສະໜອງ ຂອງຈຳ ນວນແຮງງານທັງໝົດ ຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານຂອງຕົນ (ນອກຈາກກໍລະນີພິເສດ ທີ່ລັດຖະບານຕົກລົງ). ກຳ ນົດເວລາເຮັດວຽກຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນ 2 ປີ ແລະ ຕໍ່ໄດ້ອີກ 2 ປີ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 4 ປີ; ຖ້າຮອດກຳນົດ 4 ປີແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ກັບຄືນປະເທດເດີມ ໂດຍບໍ່ພິຈາລະນາຕໍ່ບັດເຮັດວຽກ, ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ແລະ ວີຊາແຮງ ງານ ຢ່າງເດັດຂາດ ຈົນກວ່າຈະເຖິງ 2 ປີ ຈຶ່ງຈະພິຈາລະນາ.

2.6. ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການ (ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ) ບໍ່ມີສິດໂອນຜູ້ອອກແຮງງານຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ. ເມື່ອສັນຍາແຮງງານໝົດ ກຳນົດ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດສົ່ງຜູ້ອອກແຮງງານນັ້ນ ກັບຄືນປະເທດ ພາຍໃນ 15 ວັນ, ຖ້າ ກາຍກຳນົດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປັບໃໝ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈັດສົ່ງກັບປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.7. ໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈັດຕັ້ງກອງທຶນ ເພື່ອການສົ່ງແຮງງານຕ່າງ ປະເທດ ກັບຄືນປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ຫລື ບົດບັນທຶກຮ່ວມມືດ້ານແຮງງານ ກັບແຕ່ລະປະ ເທດ ເຊັ່ນ : ກັບລາຊະອານາຈັກໄທ ແມ່ນໃຫ້ຫັກເອົາ 15 % ຂອງເງິນເດືອນ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານຕ່າງປະ ເທດ ຈ່າຍເຂົ້າກອງທຶນ.

2.8. ຖ້າມີແຮງງານຕ່າງປະເທດຜູ້ໃດ ລັກລອບອອກໄປຮັບຈ້າງອອກແຮງງານ ຫລື ປະກອບອາຊີບຢູ່ ທາງນອກ ແມ່ນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຫລື ໂຄງການ ນຳຜູ້ກ່ຽວເຂົ້າມາກ່າວເຕືອນ, ຢຸດເຊົາຈ້າງງານ, ແຈ້ງ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ແຮງງານ ແລະ ປກສ ເມືອງ ຫລື ແຂວງ ຊາບ, ຕິດຕາມຫາຕົວມາປັບໃໝ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນປະ ເທດ. ຖ້າຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຫລື ໂຄງການໃດ ເມີນເສີຍ ຫລື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບແຮງງານຜູ້ນັ້ນ ຈະຖືກປັບ ໄໝ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຈັດສົ່ງແຮງງານຜູ້ນັ້ນກັບຄືນປະເທດທັງໝົດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍ, ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 136/ນຍ, ຂໍ້ຕົກລົງກະຊວງແຮງງານ ເລກທີ 5418/ຮສສ, ຄຳ ສັ່ງແນະນຳຂອງກະຊວງ ປກສ ເລກທີ 573/ປກສ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາພາຍຫຼັງການອອກມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ທຳມາຫາກິນໄດ້ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ; ບໍ່ ປ່ອຍປະໃຫ້ມີການທຳມາຫາກິນໂດຍລຳພັງໃຈ ເຊັ່ນ: ການເລາະຂາຍເຄື່ອງດ້ວຍການຫົວ-ຫາບ, ໃສ່ລິດຖິບ ຫຼື ລິດຈັກ, ການເລາະເກັບຂີ້ເຄື່ອງເກົ່າ-ຂອງເສດ; ເລາະນວດ, ເສັມສວຍ-ຕັດເລັບ, ຊ້ຽນນ້ຳໜັກ ແລະ ອື່ນໆ ອີກ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບຽບຈົບງາມນັ້ນ ໂດຍເດັດຂາດ.

- ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາໃໝ່ ນັ້ນ ເຄື່ອນໄຫວທຳມາຫາກິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ກໍຄື ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າກວດເຫັນຜູ້ລະເມີດ ກໍໃຫ້ດຳເນີນການຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເດັດຂາດ.

- ຫ້າມບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ອອກວິຊາ, ອອກບັດອະນຸຍາດ ເຮັດວຽກ ແລະ ອອກບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ຖືກ ຕ້ອງຢ່າງເດັດຂາດ.

4. ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະ ໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຮັບສິນບິນຈາກຜູ້ລົງທຶນ, ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ແຮງງານຕ່າງປະເທດ; ຖ້າຜູ້ໃດລະເມີດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບລັດຖະກອນ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ທັນການ.

5. ໃຫ້ຮັບຮ້ອນຄົ້ນຄວ້າອອກນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳເພີ່ມ :

5.1. ໃຫ້ກະຊວງ ປກສ ສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຮ່າງລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄົນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ພິ ຈາລະນາຕົກລົງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂໍ້ 2 ຂອງດຳລັດ 136/ນຍ.

5.2. ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ອອກຄຳແນະນຳລະອຽດ ໃຫ້ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຂະ ແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ຢູ່ແຂວງ, ເມືອງ, ກຸ່ມບ້ານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດເລກທີ 136/ນຍ ຢ່າງ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ເຂັ້ມງວດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ມາດຕາ 3. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ :

1. ໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮັບຮ້ອນຄົ້ນຄ້ວາ ນຳສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງຄະນະ ຮັບຜິດຊອບການແກ້ໄຂບັນຫາຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ທຳມາຫາກິນຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍພະນັກ ງານຫຼັກແຫຼ່ງ ຈາກບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປຸງແທນຄະນະຊີ້ນຳໃນເມື່ອກ່ອນ.

2. ໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍໄວ, ໂດຍເລີ່ມເຮັດຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນກ່ອນ ຈຶ່ງຖອດຖອນບົດຮຽນ ຂະຫຍາຍໄປປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ອື່ນໆຕໍ່; ໂດຍມີບາດກ້າວອັນເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ບາດກ້າວກະກຽມການຈັດຕັ້ງ ແລະເອກະສານ, ບາດກ້າວລົງ ສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ບາດກ້າວດຳເນີນການແກ້ໄຂຕົວຈິງ ແລະ ອື່ນໆອີກ ຈົນຮອດບາດກ້າວສະຫລຸບ ຖອດຖອນບົດຮຽນ.

3. ມອບໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຈັດຕັ້ງການພົບປະ ເພື່ອອະທິບາຍຊື່ແຈງໃຫ້ບັນດາສະຖານ ທູດ ແລະ ສະຖານກົງສູນ ຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮັບຊາບກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ລັດຖະບານຈະດຳເນີນການນັ້ນ ຢ່າງລະອຽດເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອໃຫ້ເພີ່ນເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຫັນ ອີກເຫັນໃຈ, ພ້ອມທັງໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

4. ມອບໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານງານ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສັງລວມລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ຄະນະເລຂາທິການລັດຖະ ບານ ເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານໃຫ້ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກໍຄືຄະນະລັດຖະບານຊາບ ແລະ ຊີ້ ນຳຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 4. ບັນດາລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳ- ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 5. ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

